



Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Blangiacvm, Tertio lapide ab Hesdino Artesiae opido.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

CAPVT XXXI.

BLANGIACVM,

Tertio lapide ab Hesdino Arte sic opido.

SBerta nobilissimo genere nata cùm Sigifrido illustri viro nupsisset, ex eo genuit filias quinque, Gertrudem, Deothilam, Emmam, Gesam, & Gestam. Defuncto postmodum marito, & Blangiaci in villa sua honorificè sepulto, B. Berta totam spem suam Deo committens, ad omnipotentis Dei servitium se contulit, pretiosissimos apparatus depositus, ac sacro se sanctimonialis habitus velamine velare non destitit. Igitur diuinatus admonita, sagaci animo cogitare cœpit, qualiter in sua possessione potuisset construere Ecclesiam in honore Domini nostri Iesu Christi, eiusque genitricis beatissimæ semperque virginis Mariæ.

Anno itaque incarnationis Domini nostri Iesu Christi sexcentesimo octogesimo secundo, in Blangiaco piissima Berta monasterium ædificare cœpit, in pago Taruanorum, in propria possessione, quod Domino tribuente cum summo honore finetenus deductum est. Et infra.

Beatissima Berta augebatur in operibus bonis. Nam cœpit ædificare claustra monasterij decentissima. Construxit nempe vnam, ex-

tra

tra portam, Ecclesiam sancti Audomari confessoris, vbi sacerdotes vel clerici ipsius cœnobij diuinum persoluerent officium. aliam etiam ædificauit in honore S. Vedasti, tertiam vero in honore beati Martini confessoris atque Pontificis construxit. Alias itidem septem ædificauit in prædijs suis, quas omnes dedicare petiit in honore sancti Martini. Hæc ex historia vita sanctæ Bertæ, quæ Blangiaci & apud nos existat manuscripta, hausimus.

Porrò Sigefridus, beatæ Bertæ maritus, Comes fuit Pontieuensis (quem Picardia tractum vulgo Ponthieu nuncupant,) & frater Adalbaldi Ducis, mariti sanctæ Richtrudis Marchianensis, Iperio teste in Chronico suo Bertinensi: Adalbaldi, inquit, Ducis fratres fuerunt Sigefridus Comes Pontieuensis, maritus sanctæ Bertæ Blangiacensis, & Erchenaldus Maior domus Clodonei, filij Dagoberti. Erchenaldus Adalbaldo defuncto, in eius terra reædificauit Duacum castrum, & in eo construxit Ecclesiam beatæ Dei genitricis, quæ Ecclesia nunc dicitur beati Amati confessoris. Idem quoque Erchenaldus, consilio beati Fursei, cui valde familiaris fuit, suis proprijs sumptibus construxit monasterium sancti Petri in Latiniaco; itemque in Perona, allodio suo proprio, monasterium sancti Fursei, in quo ipse sanctum Fursem sepelivit, & ipsemet Erchenaldus nunc sepultus requiescit. Haec tenus Iperius.

Fuit itaque Blangiacense cœnobium principio sa-

pio sacrarum Virginum domicilium: quod quidem à Normannis vastatum monachi Benedicti Balduino Barbato comite Flandris imperante, sumtibus Hersendis pia ac diuitis matrona instaurarunt.

Monasterium S. IOANNIS IN MONTE,
apud Taruanam Morinorum urbem, olim
situm, nunc in vrbe Ipresi, in
Comitatu Flan-
driae.

THeodericus Galliæ Rex in expiationem coëdis S. Leodegarij Episcopi Augustodunensis, anno Christi sexcentesimo octogesimo sexto, in monte, haud longè à muris urbis Morinensis seu Taruanensis sito, cœnobium istud in honorem S. Ioannis Baptistæ construxit. Destructum verò est à milite Caroli V. Imperatoris obsidionem parante, anno millésimo quingentesimo quinquagesimo tertio, vti & vrbs ipsa post deditiōnem funditus est excisa. Monachi autem postea in Flandriam venere, eiusque Balliolanam Sancti Antonij, ut vocant, Præceptoriam, seu monasterium, Philippus II. Hispaniarum Rex, & Belgarum Princeps, Pontifice Romano consentiente, adsignauit. At verò ob hostiles Ostendorum militum excursus, inde Ipras, anno mil-

An. 686.

An. 1553.

An. 1590.

lesimo